

Hagyjuk, hogy az Isten irányítson bennünket----2006.08.04.

2006.08.04. Tanulás által válsz olyan emberré, aki a lelkében mindig csak az Istenre figyel és nem hagyja, hogy mások irányítsák őt az ő feladatában. Ne legyen benned az, az érzés, hogy mindenáron meg akarsz felelni azoknak, akik veled együtt vannak akár a család, akár pedig a közösség ahová jártok. Nem lehet minden embernek az elvárásai szerint élni, mert akkor a saját magad életét nem éled csak a másokét utánzod, mert nem a te lelki életedet éled, hanem a mások által jónak ítélt jót éled meg, ami nem biztos, hogy hasonlít a tiédre. Mindig arra próbálj örekedni, hogy ne a mások elvárásai szerint éljél, hanem a lelkedben élő Jézus legyen a vezetőd, mert ha ráfigyelsz, akkor Ő irányítani fog téged és azokat, akik ráfigyelnek. Ne arra gondolj folyton, hogy valami hogyan lenne a jó, hanem olyankor arra figyelj, hogy a lelked mit küld a te számodra. Mindig rá lehet jönni a helyes válaszra, ha az Istenre figyelve éled az életedet. Az a legjobb, ha nem arra gondolsz folyton, hogy most mit csináljak, hogyan döntsek, hanem a lelkedben az Istenre figyelve megfogod érezni a helyes irányt. Mindig a lelked az, aki vezet téged, ha ráfigyelsz, mert kívülről soha nem fogod a választ megkapni csak különböző irányokat kapsz ami eltávolít az igazságtól.

Mindig legyen a lelkedben olyan érzés, ami elvezet tégedet a legjobb irányba és, ezáltal pedig az Istenre figyelve a feladatodat helyesen fogod mindig megoldani, mert nem is lehet másképpen, ha a földi ember az Istenre figyel a feladatában.

Tanuld meg kedves testvérem, hogy a lélek az nem a szerint cselekszik, ahogyan azt te jónak látod, mert neki más a célja más a meglátása és mások az eszközei is, mint nektek földi testben élő lelkeknek. Mindig az lebegjen a szemeitek előtt, hogy mi az, ami engem a feladatomban engem segít a továbblépésben.

A lélek az nem arra törekszik, hogy nektek kedves testvéreim a kedvetekbe járjon és mindig csak jó történjen veletek, hanem neki azokat a feladatokat is szívesen el kell végeznie amire nektek testvéreim nincs kedvetekre, sőt még ha lehetne messziről el is kerülnétek azt. Pedig a lélek a feladatai közben nem rest arra sem, hogy nektek egy kicsit enyhítsen a fájdalmaitokon, hogy nagyobb kedvvel és lendülettel tudjátok elvégezni azt ami a számotokra nehéznek tűnik, mert neki az a célja, hogy szeretetben, békében és örömmel végezd el minden földi feladatodat, akár tetszik az neked akár nem. Nem lenne jó ha minden alkalommal csak szép és jó történne veletek, mert akkor nem lenne a számotokra örömteli az életedetek, mert nem lehetne örülni semminek sem, olyan egyhangú és eseménytelen lenne a földi élet.

Legyetek testvéreim, olyan lelkületű emberek, akik nem csak a saját maguk alkotta törvényeiket élik meg, hanem az Isten lelkületében élve élik az életüket.

Tanulj meg testvérem úgy élni a földi élet viharában, hogy ne kelljen a lelkednek az utolsó napon úgy állni a Jézus előtt, hogy ne legyen benne olyan esemény, ami megzavarhatná a te lelki nyugalmodat, mert nem lehet a földi embernek olyan sok az ideje a javításra, mert a lélek az csak arra törekszik, ami előtte van és nem a megtett utat elemézi hanem mindig a következőre készül.

A lélek életében nem lehet olyan idő, ami nem tetszik az Úrnak, mert neki a legjobb tudása szerint kell cselekednie, és ehhez kapja az eszközöket és a lehetőségeket is. A lélek életében nem lehet üresjárat, neki kell a legjobban tudnia azt, hogy mikor mit kell cselekednie. A baj akkor kezdődik, amikor a földi ember beleavatkozik a saját maga alkotta akaratával az Isten által adott életbe és akkor már a valódi érték elveszett, mert nem tud a lélek a szerint cselekedni ahogyan az, neki a legjobb lenne az ő feladatához. Mindig mások azok, akik ezt irányítják, mert ha az ember a bensőjében kutakodik, és az Istenre figyel akkor ilyen nem fordulhat elő vele. Mindig csak az emberi akarat, az ami a lelket elirányítsa a saját feladatától. Vegyétek észre önmagatokon, hogy ha valami nem úgy sikerül, ahogyan azt ti gondoljátok, akkor nem az Istenre figyelve oldottátok meg a feladataitokat, mert máskülönben az, az örömtökre szolgált volna. Az Isten mindig azt szeretné, ha ti örülnétek és boldogok lennétek, mert Ő maga a boldogság, a szeretet, és a saját képmására teremtett benneteket.

Az nem baj, ha nem mindig sikerül a feladat megoldása, de ha elgondolkozva a saját hibáitokon és abból tanulva éleitek a további életeteket, akkor a feladat sikeres lesz, ami ebből táplálkozik. A baj csak akkor van, ha érdektelenül hagyjátok a hibáitokat, és nem tanultok belőle, sőt ha nem is akartok az elvakultságotok következtében, akkor bizony a legrosszabb eset következik be, hogy a lélek nem tudta az életfeladatát befejezni, azért amiért leszületett.

Mindig tartsátok szem előtt a saját hibáitokat és forduljatok azáltal az Istenhez, hogy segítsen nektek annak megoldásában. Nem marad el a segítség, ha szívből kéritek és elszánt törekvésetek az, hogy ki is javítsátok azt. Nem elegendő, ha csak elgondolkodtok rajta, hanem erős akarat, elszántsággal kell ezt Isten Szent színe előtt megvallanotok és elszántsággal küzdeni azért, hogy az meg is valósuljon az életetekben.

Mindig minden esetben, amikor ti a hibáitokat eleméztétek, akkor az Isten fényében nézzétek azt, ne a saját szemszögeitekből, mert akkor soha nem fogjátok tisztán látni azt. Minden alkalommal lesz benne olyan esemény, ami nem engedi, hogy azt tisztán meglássátok, mert az emberi rendellenesség, vagyis a nem törődömség következtében bizony nagyon szennyezetté válik.

Mindig arra törekedj, hogy a lelked az ne arra figyeljen ami nem arra való amire neki szüksége van. Vannak olyan események, élethelyzetek, amelyek arra engednek következtetni, hogy a földi ember élete abból áll, hogy a reggeli

imájában elmondja, mit szeretne és este pedig elmondja, hogy mi történt vele egész nap és ezzel el van intézve az ő számára a Jézussal való törődés. Nem az a baj, hogy ez így van, hanem az a baj, hogy a lelkében megkeményedett és nem akar egyebet tenni az életében, mint élni és jól élni. Mondván ő Isten hívő és neki bizony nem lehet olyan élete, mint akinek nincs egyáltalán hite. Mindig az a baj, hogy az emberek összekeverik az Istent a hittel. Ugyanis a hit az, az emberi lélekből ered, míg az Isten egy Teremtő, aki számára nincs lehetetlen. Tanuljátok meg kedves testvéreim, hogy a lelketekben élő Jézus nem azonos a ti hitetekkel, mert nem lehet az ember olyan, hogy az ő számára nincs lehetetlen, mert az Isten vele van és neki bizony minden sikerül. Igen lehet, hogy sikerül, de nem biztos, hogy a lelki fejlődését az elősegíti, mert a lélek telve van göggel és nagyot akarással azáltal, hogy neki a legjobb a kapcsolata az ő Istenével.

Testvéreim ne legyen bennetek olyan gondolat, hogy nektek jobb a kapcsolatotok az Istennel mint bárkinek, mert az lehetetlen és igazságtalan lenne az Isten részéről, mert Ő mindenkit egyformán szeret és egyformán segít, azért hogy ne legyen senki sem olyan helyzetbe, hogy neki most mit és hogyan kell cselekednie. Az, hogy van aki csak annak hisz aki neki szimpatikus az egy dolog, de nem lehet az embert úgy kezelni, hogy neki nincs is kapcsolata az Istennel, mert neki egészen más a véleménye arról az adott feladatról. Igen lehetséges, hogy más de az nem azt jelenti, hogy Isten neki nem segít, mert másképpen látja az eseményeket, mint mások.

A lélek az minden esetben csak azt veszi komolyan amit ő akar látni, amit más akar az már lényegtelen. Mindig arra gondoljatok minden esetben, amikor szóvitáitok vannak, hogy mi az oka annak, hogy ez bekövetkezett. Ha rögtön odafigyeltek, akkor rá is jöttök azonnal, hogy mi az, ami elindította bennetek ezt a gondolatot. Testvéreim a lélek az nagyon sokat tesz azért, hogy ti megtaláljátok az igazi utatokat és azon járjatok, de nem mindig eredményes a kísérletezés, mert nem jár eredménnyel amiatt, hogy a lélekben feltörő ellenérzések elirányítják az ember gondolatait és hiába a kísérletezés a kapcsolat az nem jön létre.